

FÜGGETLEN LAPOK

Megjelennek minden nap.

Előfizetési ár:
 egész évre 20 frt. félre 10 frt., ne-
 gyedévre 5 frt.
 Postafizetési díj: 6-hasábos petit-sor
 5 kr. helyegdíj mindenbevitelért 30 kr.
 A „nyilt-tér”-ben
 4-hasábos petit-sor 20 kr.

Az előfizetési pénzek
 a lap kezelését illető minden tárgyak
 a kiadó hivatalhoz (Első magyar egye-
 sületi könyvnyomda, 3 korona-utca, 18.
 sz. a.) intézendők.
 Bérmentetlen levelek el nem fo-
 gadatnak.

Rendkívüli előfizetés

„FÜGGETLEN LAPOK” következő folyamára.

Február—martius 2 óra . . . 3 ft. 40 kr.
 Február—aprilis 1/4 évre . . . 5 „ —
 Február—június 5 óra . . . 8 „ 40 „

A „Függ. Lapok” kiadó-hivatala.

EGYHÁZI ÜGYEK.

Pest, febr. 24.

Oly elveket fessegetünk, oly irányt kö-
 vetünk, mely minden inkább lehet, mint
 katolikus.

Igy ir íjt ur lapunkról az Idők Tanuja
 f. hó 18-diki számában. Minthogy tudunk-
 kal mind ekkorig egyházi ügyekben más
 elveket nem fejtegettünk, mint az autonómia
 elvét, fel kell tennünk, hogy íjt ur, az au-
 tonomiáról irt cikkeink fölött mondja ana-
 themáját.

Tehát azon elvek, melyeket mi fesse-
 gettünk, minden inkább lehetnek, csak nem
 kath. elvek.

Csak azt találjuk különösnek, hogy íjt
 ur megelégedett egy általános phrázissal, s
 kényelmes polemijában bizonyítékok után
 nem is gondol. Mert amit ott felhoz, hogy
 mi szakadásra törünk, az egyházi tekintélyt
 megvetjük, protestans szellemben haladunk,
 mind olyan dolgok, melyekre a logikus azt
 mondaná: quod erat demonstrandum.

Mi egész befejezett autonómiát ohajtunk
 egyházunk számára, mely ne legyen félrend-
 szabály, új, meg új experimentációk által
 időnként pótolandó. Mi tanusággal véve az
 osztrák konstitutionalis octroy-k szerencsét-
 len phásisait, ilyenek bekövetkezésétől
 egyházunkat megmenteni szeretnők. Lát-
 va azt, a mi körülöttünk a társadalom moz-
 galmaiban, a hitfogott keblekben, a na-
 ponta magasabba hullámzó szenvedélyekben
 lappang, és mindinkább kitörni készül, egy
 nagy kibékítő chartával akarnánk az egy-
 házat és papságot azon katastrofák sorsától
 biztosítani, melynek végzőjét a mult század
 végén Franciaországban láttuk, és a mely-
 nek vulkányszerű áramlása reánk nézve sem
 lehetetlen.

Nagy felelősséggel járó feladatunkban,
 szilárd következetességgel foglaltuk el az
 1848-diki püspöki Emlékirat által nyújtott
 álláspontot — s ezt megtartottuk, még az
 „Idők Tanuja” által közzé tett 1867-diki
 püspöki munkálattal szemben is. Nem ellen-
 zéki viselkedet vezért ezen elhatározásra,
 de jobb meggyőződésünk, s azon tudat, hogy

egyháziilag szabad téren állva, tisztán egy-
 házpolitikai szervezet, nem pedig az isteni
 rendszer megmásíthatatlan elvei körül forog
 a fejtegetés.

Nem íjt ur tehet ez érdemben nekünk
 szemrehányást; mi csak azt tettük, amit
 helyzetünkben tennünk kelle. Nem mondot-
 tunk ki egyetlen eszmét sem indok és meg-
 kifejezés nélkül. Nyíltan, leplezetlenül adtunk
 kifejezést intencionálnak. De vajjon ily el-
 járást követtek-e a tulsó oldalon is? Bele-
 bocsájtkoztak-e a discussióba, adtak-e ma-
 gyarazatot az új püspöki munkálatnak,
 tettek-e csak egyetlen lépést is, hogy a ke-
 délyeket megnyugtassák, hogy az új mun-
 kálat elveit igazolják, hogy a homályos hát-
 tért megvilágítsák?

Nem. Ott hagyták a magyar püspöki
 kart a közvélemény gyanujában, mérges tá-
 madásokon kívül nem hozván egyebet a
 nyilvánosságra! Vajjon ez feladata a kath.
 sajtónak?!

Mi tisztelettel adozunk főpásztoraink-
 nak, becsületük, fényük, a mi s az összes ka-
 tholikusok becsülete és fénye egyszersmind,
 s épen azért egyházi kötelességünknek tar-
 tottuk, hogy feltárjuk előttük a kath. hivek
 egyetemének óhajait az autonómiában, be-
 vallottuk: hogy az új munkálat visszahatást
 szül s kockáztatja a sikert.

Vajjon ki tett őszinte szolgálatot az
 egyház érdekeinek, mi-e, vagy csak gáncso-
 lódást ismerő elleneink? A püspöki hatalom
 és tekintély megsértésének, illetőleg meg-
 ölésének mi más történetét ismerjük, mint
 íjt ur.

Ha, ki keblében tisztelettel, ajkán az
 igazság szavával lép a méltóság és hatalom
 emberei elé, kockáztatva mindenét a hálát-
 lan és merényszerű lépés miatt — mint a
 tekintély tiprója tüntethető fel, akkor, kik
 az egyházfejei, s a világi hatalmasok elé
 igazat mondvá léptek, mint árulók lennének
 bélyegzendők. Pedig a történelen hálával
 őrizi azok emléket.

Végtére is választanunk kelle, az em-
 berek tetszése és kegye, vagy pedig az ügy
 érdeke között. S midőn a kockát az utób-
 binak részére vetették el, szent volt bennünk
 a meggyőződés, hogy főpásztorainknak, s
 az általuk hordozott vallásnak csak is ily
 módon szolgálhatunk a jelen válságos visz-
 nyok között.

POLITIKA, KÖZGAZD., PÉNZÜGY.

Pest, febr. 24.

Átalakulási fejlődésünk körülményeit
 bármely oldalról vegyük vizsgálat alá, azt
 kell látnunk, hogy a kibontakozás rendes
 folyamatára kilátásaink mindinkább szorul-
 nak össze.

Harmadik éve telik a küzdelemnek, és
 még csak az első alapok vannak meg, az

állam organismus egész gépezete még min-
 dig a régi, a kellő összhangra, a részek ösz-
 szeillesztésére még semmi gond nem fordí-
 tának.

A nemzet viszonya uralkodójával ren-
 dezve van, a kapcsolati ügyek elintézése
 meg van oldva, ez épen az állami viszonyok
 tetőzete, de ezentúl mi az államszervezet
 benső kerekének összevágó működését ál-
 litaná elő, e részben még semmi sem történt.

Maga a nemzet souverain hatalmát kép-
 viselő országgyűlés teljesen rendezetlen. Az
 alap, melyen a népképviselőt rendezve van
 futólag az 1848-ki törvényekben, elvben
 hibás s anomál, hol a censuralis rendszer
 census nélkül, a születés control nélkül
 teszi a választások alapját. Félig kiváltság,
 félig jogegyenlőség alapján áll ma képvise-
 lésünk. Ilyen a képviselőház.

Felsőházunk teljesen a régi lábón van
 elemeiben, s mert éreznie kell, mikép az
 új viszonyokba régi szervezetében be nem
 illik, teljesen elszibbasztva, névleg léte-
 zik csak.

A megyehatóságok egészen a régi álla-
 potban oly bizottmány által képviselve,
 mely husz év előtt minden fontolgatás nél-
 kül azon idő izgalmai közepette véletlenül
 megalkottaték, s azóta tagjaiban megfo-
 gyatkozva kiegészítették. Közigazgatás ren-
 szere a régi. Törvénykezésünk, a mint az
 időközben alakult és hagyománykép ránk
 maradt. Régi megyék, a régi jog hitében,
 egészen másszerű alakulások tényleges kö-
 rülményei közt. Ennyi confusiót, ily zavart
 jogállapotot csak a magyar képes nagy ráz-
 kodások nélkül viselni egy ideig, de soká
 az sem.

A városok szinte egészen a régi confu-
 sióban. A teljes alárendeltség végletéből
 egyszerre átvittek a másik végletbe, hol a
 hatóság a felelős kormányal csak levele-
 zési viszonyban áll, s kormány a városokkal
 még egy közege által sincs kapcsolatban.

A közsékekről s azok rendezéséről még
 alig gondolkoztunk.

Hát a vallás kérdései? szinte teljes ren-
 dezetlenségben.

Az ipar, a hűbéri viszonyok maradványai,
 mint rendezésre várnak.

Szóval hova csak tekintünk, mindenütt
 anomál viszonyokat látunk, melyek alakítá-
 sért kiáltanak.

Ily tények irányában itt állunk egy tör-
 vényhozással, melynek napjai számlálva
 vannak, s mi kérjük:

Volt-e valahol a történelemben törvény-
 hozás, mely az alkotmányozás nehéz mun-
 kájával megbizva helyet adott másnak, mely
 megkezdett munkáját befejezte?

Volt-e valahol törvényhozás és nép,
 melynek része a törvényen kívül állott vagy
 helyezheté magát?

Mindez nálunk meg van. Sőt magát a
 legközelebbi választásnál bizonyos sikerrel
 biztatja.

S ha ez való volna, mit ígér nekünk
 jövő gyanánt?

Nem egyebet, minthogy mi eddig történt,
 azt mind helytelennek tartván, halomra
 dönti, és kezdi újra ott a munkát, hol egy
 év előtt álltunk, s küzdeni fog a már meg-
 haladt posztóik újra alakításáért.

És ez után mikor kerülne a dolog benős
 ügyeink rendezésére? azt a jó Isten tudja.
 Valóban a jövendő képei épen nem ke-
 csegtetők.

Mi ily viszonyok közt nem látunk más
 expedienst, minthogy az országgyűlés hala-
 dék nélkül fogjon a rendezési kérdések tár-
 gyalásaihoz s folytassa szakadatlanul az
 államorganismus őszhangzása hozatalának
 munkáját, állítson elő összeílést a nagy
 gépezet minden kerekében s meg fog az
 ország győződni, hogy létezése szükségsé-
 ség mindaddig, míg megkezdett munkáját
 azon fővonalokban befejezi, melyek nélkül
 nincs kész organismus.

Ha ezen munkájával készen, akkor ideje,
 hogy átadja a nemzetnek alkotásait, s le-
 téve a jövő alapjait minden részletekben
 engedje át a kifejlést az időnek. Mig ezen
 pontig nem ért, minden a mit tett, ingatag s
 életgyöngye, félszeg mű, mit épen befejezetlen
 mivolta dönthet meg.

Közgazdasági Statistika.

A vasuti szállítási tariffa.

Legközelebb említettük azon mozgalmakat,
 melyek Bécsben a vasuti tariffák szabályozása tár-
 gyában történtek; egyuttal említettük, hogy a va-
 suti tariffák szabályozása végett bizottság tilt
 egybe, e bizottság elkészítette e tekintetben vé-
 lemenyt s ezuttal ezen bizottsági munkálat kivona-
 tát közöljük.

A bizottság mindenekelőtt arra figyelmeztet,
 hogy az egyes vaspályáknak az engedélyben
 megadott tariffáit igen különbözök, még pedig
 annyira, hogy egy mázsa és egy mérőföldre 4 krtól
 — 06 krig változnak. A mi a Ferdinand-éjszaki
 pályát illeti, erre nézve a bizottság jelenése mon-
 dja, hogy az 1836. márcz. 4. szabadalom 8. §. szől
 ugyan a tariffa kérdésről, de csak annyiban, a
 mennyiben az határozatik ott, miszerint a pálya
 az állami jószágokat oly áron szállítsa, mely árt a
 magánosok jószágainak szállításánál követel; — a
 bizottság véleménye szerint azonban ez által az
 éjszaki pályának korán sincs megengedve, hogy
 tariffa tételeit tetszése szerint szabhassa.

Mert magától értendő, hogy az állam az
 ipar, a kereskedés és forgalom emelésére szolgáló
 monopolistikus társulatnak nem adhatja azon en-
 gedélyt, miszerint az tetszése szerint, csak saját
 nyereségét tekintve a nemzetgazdasági érdekek
 szem elől tévesztésével működik. Az államnak
 fennségi jogához tartozik, miszerint egy monopo-
 listikus intézetnek az ipar és a kereskedelemre kiba-
 káros befolyását akadályozhassa; ez minden két-
 ségen kívül áll, sőt ez oly fennségi jog, melyet az
 állam nem idegeníthet el, s mely ellen hozott min-
 den szerződés vagy szabadalom semmis.

TÁRCZA.

Jósika Lajos báró ő nmltga beszéde a
 kath. státus-gyűlés megnyitása alkal-
 mával.

Ő Felsége kegy. rendeletét megértve, nem le-
 het, hogy első felszólalásunk azon hálás örömnél
 nyilvánítása ne legyen, mely az erd. rom. kath.
 hivek keblét ősi autonómiájuk helyreállításával
 lelkesíti.

Nem a jelen kor mozgalmainak nyugtalan ki-
 törése, nem egyéni érdek, mi ezen érzést bennünk
 ébreszti, hanem azon meggyőződés, hogy a vallás-
 felekezettink elhanyagolt ügyeinek helyre igazítá-
 sát csak ezen az uton lehet eszközölni.

Ha visszatekintünk azon időkre, midőn nem-
 zeti fejedelmek alatt a vallásos surlódások kor-
 szakában, hazánkban a katolikus érdekek nagyon
 is hátrébe voltak sorítva, úgy fogjuk találni, hogy
 katolikus elődeink csekély számának közremű-
 ködése saját körében a vallásos buzgalmat fenntar-
 tani, és a vallás érdekei körül lelkesedéssel mű-
 ködni képes volt.

Később Erdély a nagy osztrák birodalomhoz
 csatlakozván, a katolikus érdekeket soknemű elő-

nyök halmozták el. Többeket nem említve, vallásos
 intézeteink szép vágyonnal láttattak el, nagyjel-
 lemű férfiak ulték püspöki széktüket és diszes hi-
 vatalokat viseltek hazánkban hitsorsosaink jelesebb-
 jei. De midőn a kormány a katolikus ügyek keze-
 lését magához ragadta és a közönséget ezektől
 elrekesztette, megszűnt azon központ, mely vallás-
 felekezettink tagjai működéseit egy szent célra
 egyesítette és a vallás érdekei iránt való közönbő-
 ség napról-napra terjedett.

Ősi autonómiánk helyreállítása reánk nézve
 nemcsak azért üdvös, mert a bureaucraticus ren-
 dser alatt elhanyagolt egyházi ügyeink helyreál-
 lítását biztos uton eszközöli, hanem azért is, mert a
 katolikus szellem ébredésének erőteljes rugója
 lehet. Hálás indulattal fogadjuk azért ő Felsége-
 nek kegyelmes rendeletét, mely vallásos autonó-
 miánkat helyreállítja. Köszönettel ismerjük el a
 magyar kormánynak ebbeli kérésünkre fordított
 figyelmét. Dicsőítjük egyházi főnökeink és ezek
 között nmltgu püspökünk hathatós közbenjárását
 és tisztelettel emlékezünk azon multunkról is, mely
 a jelent elősegítette jövünk biztosítására.

Egy oly nagy horderejű fellépés, milyennek
 jelen gyűlekezettünket tekinteni lehet, megkívánja,
 miszerint már első felléptünkkel tisztában legyünk
 magunkkal, tisztában álljon a világ előtt, hogy mi-
 ért tartjuk ezt szükségesnek? minő alapra fektett

erőkkel kívánunk e szükségnek megfelelni? és mi
 az, amit működésünk körében szemünk előtt tar-
 tani kell, hogy működésünk a magasztos célunk
 megfeleljen. És ha ily fontos kérdések megoldását
 csekély tehetségem kimerítőleg tárgyalni nem is
 bírja, de midőn nekem jutott az a szerencse, hogy
 nmltgu püspökünk után itt első felszólalhasak,
 hivatva érzem magamat, mindazokat érteni, me-
 lyek ily kérdések megfajtése körül nézetem szerint
 figyelmet érdemelhetnének. Nagyméltóságod és e
 t. egyházi gyűlekezet bölcs belátása fogja előterjesz-
 tésemet megbirálni; de bár miként itéljenek felette,
 szerencsésnek érzem magamat, ha igénytelen sza-
 vaim ily nagyszerű kérdések megfajtására alkal-
 mat nyújthattak.

Talán soha sem küzdött anyaszentegyházunk
 leverőbb körülményekkel, mint most. A pogányság
 üldözési keresztény hiveink buzgalmat ényomni
 nem bírták, sőt vértanúink emelkedett lelkesülése
 magasztosságát tüntette föl. A reformatio milliomo-
 kat idegenített el hitvallásunktól; de ezeknél több
 milliólnál nevelte a szent egyházhoz való ragasz-
 kodást; és ha egyházunkat gyakran érték szomorú
 csapások, melyekkel az ellenszenv sujtotta, vi-
 gaszt találhatott mindig azok emelkedett lelkesé-
 déseben, kiket töle elidegeníteni nem lehetett. A
 civilizatio haladásával a vallásos surlódások meg-
 szüntetését művelt nemzetek közt, a szabadság te-

rén több helyet nem talál. De azért ellenségeink
 vannak és a mi aggasztó, ezek keblünkben is emel-
 kednek, közöttünk terjednek. Ilyen a hitetlenség
 az egyik, a vallás iránt való közömbösség a másik
 részről. Terjeszkedik az egyik a párt kitartó moz-
 galmai által, terjeszkedik fog a másik, ha a vallá-
 sos buzgalom lobogóját nem úgy tüzi ki, hogy az
 elszéledett nyáj örömmel és bizodalommal sereg-
 len körülötte.

Mérges támadásoknak van annak széké
 kitéve, kit hitünk e földön Isten helytartójának vall.
 Hogy a csillapító hatalmak közbenjárása mennyi-
 ben fogja védeni, politikai járattalosságom előre
 belátni nem képes. De arról meg vagyok győződve
 hogy ha a vallásos buzgalom tágas e világ kato-
 likus közönségét egy szabad mozgás mezején egy-
 sithetné, kimondhatnám azt, hogy a pápai birtok
 felett más hatalom nem rendelkezhetik, mint a
 katolikusok milliómái egyttessége. Ezek érde-
 kében volt és van ez felállitva, ezek érdeke ki-
 vánja, hogy a világ minden részében elterjedt hivek
 lelki nyugalma főpásztora bármely hatalmasság-
 nak alattvalója ne legyen, hogy függetlenségét az
 uralkodó tekintélyének fénye környezze. És millio-
 mok ily felszólításával szemben nem hiszem, hogy
 a szent szék környékét senki is ostromolná azon
 okból és csak azon okból, mert ezen birtok épen
 keze ügyében fekszik. Miglen jelenleg támadói

Ha már így a közjogból következik, hogy a vasutaknak engedett monopolistikus állásuk, és a minden concurrentiától ment helyzetük által kénytelenek szerinte meghatározott tarifátelek, melyeket csak az ipar és a forgalom érdeke ellen nagyon magasra emelkednek, az állam által lezállíthatók: de úgy e jog annál inkább megvan alapítva a Ferdinánd északi pályánál, mivel nincsen olyan szabadság, mely az államnak a tarifákra való behozását korlátozná; és privilegiumok mindig szorosán magyarázandók és pedig itt annyival inkább: mert itt az állam részéről csak megbocsáthatlan hanyagság következnek be, ha az ipar és kereskedelmet továbbra is ily magas szállítási bérek által megakadályoztatni engedné.

Mig valamennyi más pályánál maximáltételek szabattak: a Ferdinánd éjszakai pálya nem hivatkozhatik ily tételekre, nem követelheti, hogy ezen szabadságánál fogva kikötött maximum épen tartassék így épen szabadság leveléből lehet az államnak a tarifák tételek mérséklésére való jogát következtetni.

Ennélfogva az Ausztriában jelenleg érvényben álló törvények jelesen az 1847-diki vasuti kezelési és 1853 a vasuti engedélyezési törvények alapján ezen pályák tarifái, melyeknek szabadságában maximáltételek nem fordulnak elő, a tarifák revisió nem vehető keresztül.

Ha megfontoljuk, hogy a szállítási tételek revisioja, illetőleg leszállítása a kereskedés, ipar és mezőgazdaság tekintetében az állam életkérdésévé lett, úgy azon kérdés merül fel, vajjon az állam szükség jogánál és a közjólét kívánalmánál fogva nincs-e feljogosítva még azon vaspályák szállítási tarifáit is, melyeknél maximal tételek szabattak, leszállítani? Hogy e kérdésre igennel lehet felelni, az már a polgári törvénykönyv 365. §-ból is következik, melynél fogva mindenki még tulajdonának átengedése is kényszerítették, ha a közjólét kívánja; főnmaradván természetesen az illetőnek azon joga, hogy netáni kártérítési követelését egyezményi vagy pör útján foganatosíthatja.

Ép úgy következik ez azon határozmányokból, melyek az osztrák államvaspálya és a déli-pálya szabadságában előfordulnak, s melyek szerint drágaság alkalmak az élelmi szerek tekintetében a szállítási ártelek leszállíthatnak. Ha tehát például a szén szállítási tételek leszállítása oly multhatlanul szükséges, hogy nélküle az ipar a külfölddel ki nem állhatja a versenyt, s ennél fogva a belföldi ipar terén pangás állana be, s az iparnál foglalkozásban levő munkások kenyérkereset nélküliesek: akkor a fennehírt kivételes eset ép oly jogositott, mintha természetes elemi csapások folytán az országban éhség állana be.

Természetes, az állam ezen végső jogához, melyél fogva a társulatot a tarifák lejjebbállítására kényszerítse, csakis akkor nyulhat, ha már az egyezményi uton a társulatok részéről mi eredmény sem eszközölhetett. Ennélfogva czélzert leend, ha az állam a nagyobb társulatokkal, és pedig mindegyikkel külön-külön alkudozásra lép és e társulatoknak a közgazdaság egyéb terén is tudtul adja azon momentumokat, melyek a nemzetgazdaság tekintetéből a tarifák leszállítása szükségessé teszik. De ha ez alkudozások, remény ellen is, eredményre nem vezetnének akkor a törvényhozásnak feladata a közgazdaság sürgős kívánalmainak eleget tenni és a tarifákat törvényhozásilag leszállítani.

Szükséges és igazságosnak látszik a tarifák kérdésnél az Ausztriában létező pályákat egyenlő elvek szerint, egyenlő jogok és kötelezettségek szerint megbíralni; — szükségesnek látszik, hogy a tarifátelek oly nagy különfélesége mellett a közjólét védelme s a forgalom rendszeresítése tekintetéből ezen bonyolult viszonyokban egység

csak gúnymosolylyal néznek azon sympatiák kifejezésének erőlködéseire, melyek eddig tekintélyes egyesülési tere találni nem tudtak.

Láttuk, hogy katolikus szellemben tett alapítványokat kormányok magukhoz ragadtak, nem gondolva azon birtokbiztonság szentségével, melynek oltalmát mindnyájan épen a kormánytól várjuk. És hallgatva türi a katolikus nép és közömbösséggel nézi, ha más, rendeltetésükkel épen ellenkező célokra használtatnak. De mit is tegyen az egyes egyebet ott, hol ezen érdekek védelmétől elszigetelve áll, és a hol az erők egyesítésének tere hiányzik. A katolikus alapítványok kezelői eddig oltalmukat csak a kormány pártfogásában keresték. A kormány pártfogásában! mely zsarnok kezében, kedélye játékká válhat s alkotmányos tere nyugtalan mozgalmak változásai között épen ellenei hatalmába juttathatja. De ha a katolikus érdekek emelésére adományozott vagyont a katolikus tümeg buzgalma fedi, ha az egyház hívei, mint testület örökösök a felett, a mit a kath. érdekek fenntartani kíván, egy védbástyája emelkedett, melyet megtámadni nagy hatalomra fektetett kormány is óvakodik.

Nincs a nép osztályai között egy is, melyet a jelen idő mozgalmainak szövegetői oly kiméltelenül támadjanak meg, mint a kath. papságot; hol ezek között az emberi gyarlóság vétekezik, kár-

hozattassék, még pedig azért is, hogy mindenki könnyen érthesse e tarifákat s ezáltal a különféle nyomások, családoknak eleje vétekezzék.

A bizottság erre nézve az általa készített vasuttarifát ajánlja. Felhossa azon intézkedéseket, melyek először a közgazdaság részéről szükségessék és célravezetőek, s felhossa másodsor azokat, melyek — ha a közgazdaságnak nem sikertelend kedvező eredményt deríteni — a törvényhozás által megteendőek.

(Folytatjuk.)

TÖRVÉNYHOZÁSI ROVAT.

Febr. 20-án Zichy Antal, mint a tengerészeti alosztály előadója, a hadügyi osztályban jelentést tett, s a budget következő tételeit ajánlotta az osztály figyelmébe, mint a melyeknél esetleg némi megtakarítások történhetnek.

- 1-ör. A központi vezetésnél, mely 10,000 fttal többbe kerül, mint annakelőtte, e többlet $\frac{3}{4}$ részét = 7,500 ft.
- 2-ör. A felügyelőség, mely régebben 5—6000 fttal, most pedig 22,000 fttal szerepel, e különbség $\frac{3}{4}$ = 12,750 ft.
- 3-ör. A zari kerületi parancsnokság megszüntetése esetében, e tétel fele részét = 2,500 ft.
- 4-er. A trieszti főpénztár megszüntetéséből 2—3 egység, összesen mintegy = 500 ft.
- 5-ör. A szárazföldön levő matrózok (1715) egy részének elbocsátása után, p. o. 500 ember 164 fttal = 82,000; ez összeg $\frac{3}{4}$ = 61,500 ft.
- 6-ör. A külön küldetésben (Mexicóban) járt „Erzsébet” gőzös egész évi élelmezési költsége (anyag nélkül) 100,000 ft, minthogy a nevezett gőzös már hazatért, ez összeg $\frac{3}{4}$ = 63,000 ft.
7. A kőszén és egyéb anyagokra számított 452,000 ftnak, minthogy elegendő készletek vannak, $\frac{1}{4}$ = 226,000 ft.

Összesen: 372,250 ft.

Az osztály ülésében megjelentek a tengerészeti osztályfőnök Fautzal-admirál és Eitelberger főintendans, s e pontok mindegyikére, valamint több hozzájuk intézett kérdésekre kellő felvilágosítással szolgáltak, melyek nagyrésztben kielégítőnek találtattak. A végleges határozat, vagyis inkább vélemény formulázása az alosztályra bízott.

A magyar delegáció kül- és hadügyi bizottsága bevégezte munkáját.

A hadügyi bizottságban febr. 22-én, mielőtt az extraordinarium felet tanácskozásba ereszkedtek volna, Trefort kérdést intézett a pénzügyminiszterhez a pénztári készlet iránt.

Becke miniszter azonnal az interpellációra 1868. január elején a pénztári készlet következő volt: bankjegyekben 37,526,000 forint. Arany és ezüstben 17,411,000 forint, összesen kerek számmal 45 millió. Ehhez jön még a 17 millió ezüst és arany agiója után 3 millió, továbbá 6 millióra menő eladó obligatió, melynek jelenlegi értéke, a mostani árfolyam szerint 4 millió, összesen tehát 1868. évi jan. 1-én 52 milliót tett a pénztári készlet.

Vannak még ezeken kívül az államnak némely követelése, mint például előlegezések, melyeket az állam egyik másik vaspályának adott s melyek

örömmel hirdetik, hol a rágalom tere talál, ennek szárnnyakot adnak és a védelem csak itt ott, elszigetelve mutatkozik. — Azzal vádolják a kath. papságot, hogy az magasztos feladatának befolyásával az emberi eszme függetlenségét kívánja behálózni, és maga hatalma alá keríteni. Hogy a kath. papság a jelen idők mozgalmaira valami tulnyomó befolyással kecsgethetné magát, azt épen nem látom, — de azt elismerem, hogy a legszentebb czél, a vallásos buzgalom ébresztésének is lehet hibás eljárása. Elismerem, hogy az indulatok korlátlanága, a hibás felfogás és a tulbuzgalom félre vezethet. Emberek vagyunk mindnyájan és az emberi gyarlóságon felül emelkedett néposztály nem létezik; — de egyesek hibájáért, a szent czélra működők hatását megsemmisíteni annyi, mint ezt magát feladni. — Hogy vallásunk ellenei ott támadtak, hol leginkább sérthetik, állásunk természetének következtése. De a kinek vallása tisztaságát a világ előtt is fenntartani szíven fekszik, annak ily támadások ellen védelemről is gondoskodni kell, még pedig oly védelemről, mely a hibák elhárításával a támadók fegyverét tompíthatja, oly erő előállításáról, mely a köztünk működőkre hatni, mely a hibákat elhárítani, s a helytelenül támadókkal szemben erőteljesen megállani képes legyen.

A vallásosság bölcsője az iskola, a ki hitéhez

26 millióra rugnak, 20 milliónyi költsön az 1863-diki inségre, ugyanezen czélra 6 millió 1866-ban és 4 millió elsőbbségi költsön. Összesen 56 millió.

Ezen pénztári készletből levonandók vaspályai előlegek, hadi kárpótlások 8,820,000 fttal a koronázás és párisi ut költségeire; utólagosan 449,000 ft, a kuponok fedezésére 10 millió.

E szerint marad rendelkezésre a pénztárban 33 millió forint.

Lónyai arra tett megjegyzést, hogy a kuponok fedezésére nem szükséges a 10 milliót visszatartani, mert a törvényzikk 8. és 15. pontja szerint a pénztári készlet legelső sorba is a közös miniszterium szükségleteire fordítandó.

A baloldali tagok nem voltak teljesen megnyugtattva a miniszterek nyilatkozataival. Kivánták, hogy az interpelláció irásban adassék be, hasonlóképen az arra adandó válasz is. Elfogadottat s míg ez meg nem történik megszavazásába nem bocsátkoznak.

Annyit már ezen az ülésen előhozta, hogy a kormány által kívánt 900,000 hátultöltő fegyver helyett, elég lenne 600,000 darab is. Határozat azonban nem hozott.

Levelezések.

Gyula-Fehérvár, febr. 13. 1868.*

Utolsó levelemben megírtam a katolikus státus gyűlés tünepélyes megnyitását, és felemlítettem, hogy a státusgyűlés közgeinek szervezete nézve egy tervezet kidolgozására 20 tagu bizottság küldetett ki.

A bizottság két napon át (10 és 11.) a legnagyobb szorgalommal dolgozott, és egy oly tervet állított egybe, mely érintetlenül hagyja ugyan a püspököknek, mint ilyenek, a vallási és egyházfegyelmi ügyekbeni jogait, de ezentúl az egyházi, iskolai és alapítványi vagyon kezelésében, valamint az iskola és nevelés ügyében is a státusgyűlés és ennek közgei számára az autonómiából folyó teljesen független hatáskört követeli; — rendezte azokat a státusgyűlést, és az ennek nevében a végrehajtással megbízandó egyházi főtanács szerkezetét is; a státusgyűlés képviselői alapra és a patronatusra alapította, a világiakból nagyobb számot kívánt felvételni, mint az egyháziakból, a püspököknek megadta a státusgyűlésbeni elnökséget, de az egyházi főtanács elnökségét világra kívánta bízni.

Ezen tervezet e hó 12-én előleges értekezlet tárgyává tétetett, először külön az egyháziak és külön a világiak között, végre az együttes értekezletben is, — itten kitűnt, hogy a megyés püspök a tervezetet elfogadni nem hajlandó, miután ő mindazon jogait fenntartani óhajtja, sőt követeli, melyeket az erdélyi püspök eddig is birt az iskola és nevelés körül, — a státusgyűlés világi férfiak pedig ebbe annál kevésbé nyughatnak bele, mivel azon jogok nem püspöki, hanem politikai, és ideiglenesen azon időben reá ruházott jogokat képeznek, midőn katolikus státusgyűlések nem tartattak, és a katolikus státus csak a püspök reprezentálta.

A bizottsági tervezet feletti tanácskozás ma megkezdett, a hangulat felette nyomott volt, az egyházi férfiak a püspök tekintélyével szemben nem nyilatkozhattak egészen függetlenül, a világi férfiak látták, hogy kissebbségben vannak és lefognak szavaztatni, — miután (a mit itten közbevetőleg rosszalólag kell kijelentem) jöllehet sokkal több világi volt meghiva, mint egyházi, — még is csak 44-en jelentek meg, — ha most is, midőn oly nagy érdekek várt mindenki ezen gyűlés megnyitását, a világiak részéről ily közönnnyel találkoznunk egyházi és nevelési legszentebb ügyünk

E tudósítás csak ma (25-én) jutott ide.

ragaszkodik s ezt maradékaiban is fenntartani akarja, annak akarnia is kell, hogy gyermeke vallásos érzelmek befolyása alatt nevelkedjék. — De fájdalommal kell tapasztalunk, hogy épen katolikusok azok, kik nevelő intézeteiktől az egyházi befolyást el akarják zárni, és ezeket egészen a kormány rendelkezése alá bocsátani. Én a kormánytól soha sem tagadom meg azt, hogy ott, a hol a köztársaság érdeke forog fenn, felügyeljen. Megkivánja azt azon egyensúly fenntartása, mely mindegyikünk jogainak sérthetlenségét biztosítja, meg azon közreműködés egyesítése, melyet előmozdítani polgári kötelességünk. — De hogy katolikus ifjak nevelésétől a katolikus szellem befolyását elrekeszse, hatalmát egy oly túlterjesztésnek tartom, mely igenis gyakran vallásos érzelmeinket sértheti. — Protestans hazánkfiai híven örzik azon dicső feladatukat, hogy nevelő intézeteiket önállólag kezelik, és csak elismeréssel lehet említeni azon vallásos buzgalmat, hazafi érzést és művelődési emelkedést, melynek terjesztésében működnek. — Hasonló állásban miért ne tudnánk mi is hasonló eszközölni? ... hogy kizárólag a kormány igazgassa nevelőintézeteinket, a katolikus érdekeket ki nem elégítheti.

De a sem kielőgítő, ha csak egyházi személyek képviselik a kormányt szemben az érdeket, mely körül működni a szülőknél Istentől ren-

körül, — ugyan minő reménnyel és kilátással lehetünk a jövő iránt?

A tanácskozás heves volt, a püspök kijelentette, hogy ő azon tervezetet — mint püspöki jogába utközöt — el nem fogadhatja, — a világiak ezen nyilatkozatát keményen megtámadták, míg végre hosszas vita után a bizottsági munkálat tanácskozás alapjául elfogadtatván, a részletes vita megkezdett.

A részletes vitánál a bizottsági javaslatnak elsőbb fejezetei, t. i. az egyházközsegek szervezeteiről, és az esperesti kerületi gyűlésekről szólók, kevés módosítással elfogadtattak.

Holnap az ülés folytatatik, és felette is érdekes lesz, miután a következő fejezetekben van a státusgyűlés működésének alapja letéve.

A huszas bizottsági javallatából egy példányt ide zárok, úgy szintén ide zárom a püspöki megnyitó beszédet és b. Jósika Lajosnak erre adott feleletét. r. l.

LAPSZEMLE.

Jól tudjuk, hogy napjainkban misem érdekelteti annyira olvasóinkat, mint a gyulafehérvári kath. gyűlés eseményei.

Ugy vagyunk mi is, annál sajnósb, hogy semmi részletesebb tudósítás hozzánk nem jut, és mi már kimerítettük képzelődésünk gyánításait, midőn a kolozsvári lapokban hasonló panaszt olvassunk.

Nem marad ennél fogva más hátra, mind a hol csak valamit lellünk, összehordani s csüppenkint oltani a kíváncsiság szomját.

A kolozsvári lapokból a „Magyar Polgárban” olvassunk következő rejtélyes tudósítást, melyet oly betűkkel, mint abban találjuk ide nyomattunk:

A károlyfehérvári értekezletről egy hete, hogy semmi tudósítást nem kaptunk. Ugy látszik jobbaink törekvései dugába dültek, s a fontos kérdés, vagy két évtizedre ismét ad acta lesz tve. Kezd világot nyerni a hivatalos „Unio” levelezőjének azon nevezetes passusa, mely szóról szóra a következő misticus dolgokat mondja: Figyelmeztetem a t. szerkesztő urat, hogy óvakodjék minden részlet közlésétől, bár mi hiteles forrásból kapná is... nem tanácsos mindent elmondani a mi igaz, ha még nincsen is reá szükség (sic)

Jöjjön már most valaki tisztába ily rejtélyes dolgokkal. Mi ugyan képesek nem vagyunk.

Az minden esetre mely sajnálkozással tölt el, hogy minden reményeink nagy rázkódást szenvednek a gyulafehérvári gyűlés eseményei által. Mi annyival leverőbb, mert sokan azon álláspont elfoglalásának jelenségében, melyet az erdélyi püspök mutat, még országunk határait is meghaladó közönséget látnak.

Ez, megvalljuk, nagy szerencsétlenség volna. Az iránt Magyarországon tisztába kell, hogy legyünk mindnyájan, hogy a végeredményjogos óhajataink ellenére nem tithet ki, de lehet több s per excessum káros, mindenesetre pedig a helyett, mit az autonómiától várunk, hogy az egyház különböző elemeit összeforassza, lehet az, hogy még jobban eltávolodunk s elidegenedve az egymást védő együtt tartás helyett a szenvedély küzdelmeit visszik be az egyházba.

Elemezzük kissé a helyzetet, mint ma áll: A vallási törvény, azaz a vallás viszonyai az államhoz szönyegen vannak. Lehet e, hogy e törvény a magyar korona alatti népesség több mint felének vallási helyzetét ignorálja? Ezen törvény következtében le kell vennü a

delt feladata. Egyesüljön azért azon tekintély, mely az Isten szavát hirdeti, azon erővel, melynek kebelében ez gyökeret vert, és ha a nevelés feladatában résztvehet mindenki, ki erre hivatva van, hogy mindenkit kielégít, körülöttünk álló példák bizonyítják.

Többséket nem is említve, az elősoroltak talán eléggé bebizonyítják, hogy midőn az államélet mozgonyai tágasabb tere foglalnak, az államtökökkel és kormánnyal való egyezkedés vallásos érdekeink fenntartásának már elegendő bizossága nem lehet; kellessék tehát ezek támaszait keresni, miről t. gytlekezet engedelmeivel tovább szólni kívánok.

A világ kereké forog és egy is más is, bármiként vélekedjék ennek haladásáról, elmaradni senkinek sem szabad, ki hivatva van, hogy ezen haladás tüvös legyen.

Az alkotmányos elvekhez való ragaszkodás a kor haladása jelleme, és ennek terjedésével terjed az emberiségben azon önérték is, hogy a közügyek előmozdítására már nemesak anyagi eszköz, hanem szellemi rugó is akar lenni. A terjedő közvélemény folyamát megállítani nem lehet, de ennek helyes irányt adni az ész tevékenységének feladata.

S ha a democraticus elvek mozgalmi itt ott már a fenálló társadalmi rendet bántalommal is fenyegetnek, ezen elvektől sem kell eljenedni.

(Folytatjuk.)

államnak kézzadni a felekez

De midőn épen e roppan s erre joga is hatalom eszkö

Mi tiltakoz állam saját polátja be, misze hogy ugyanezen melytől, ne kefél, s melynek is az alkotmán csinál.

Ha tehát aggodalmát te nismusról mag közönség kezé nek jó a kezél jainak befolyá nem ismerik k részt mert az oly szervezett a fél sem óhajtha Képzeltet

lyamat a dolg áramlat ellené hathatos emelék

Különböen molják a törvé kezdenek sürg s míg mi kész kunkon lesz.

A vélemé kadásokat nem hogy nem is fo működni, hogy találjon hent

HATÓS

Torda nyi közgyűlése György ur a ban lett összehi után be is vége képezték:

Az 1867-iki kek kihirdeték az eredeti szöve leklüldésével a iratni, s ezzel a Az igazság bírósági 1846-b jesztése s életbe kalomszertü kje meg, miután jül melyek kihird fordulnak. Hog vetésével a bíró rendkívüli bizot ezért ne váljék ispani előterjes Székely Ele sági György ben felkialtás u

Az igazság melynél fogva a vel egy egy törv enyvszék körül 500 ftt évi fizet bár annak tud nagy kiterjedés léteben a mult l val nem kielőgi választott árva d a r a s A n d r t a t v a n a f ő i s p á v á b b a k a p e s o l a n a k z ó a t í r a t á s a b b v e z e t é s e r e s k i m e r i t ő v e t i k k i t ö r v é n y s z k ö k F e r e n e z d a - v á r o s i f ő h a d l y e i k b e n . M e l y k ö z e l e b b i b i z o t t á r v a i t ű g y e k g y e b e n a m ó d o k e s m e l l e t t f ő l t e r j e s t ű g y m i n i s t e r i u m

De másfél szék leírásból a mány: hogy a e g y e b á z é p i t é s e e r e d m é n y e b e n a h e l y e s i t é k m e g s z e t e s e v e g e t t a m l b i z o t t m á n y k i ű d l

Györes váro dott az országgy és helyhatóság tartása iránt. Az ur utján leklüld adjon véleményfoka és anyagi jesztése alapján.

Hoszbab é vita után az elnd egy bizottságnyt ispan ur megmar nei mellett: ren a gyűlés a megje les mindenki irá Az ügyvédi eljárás eltörlesé ugynevezett legy illetoleg a kirá

Mexikó. Daczára annak, hogy a köztársaság visszaállított, a béke és nyugalom még sem akar meghonosodni ezen boldogtalan államban. Hire jár, hogy Orleansban bajók és fegyverek készen vannak a Jukatani felkelők számára. Tamaulipas államban forradalom van készülben. Diáz és Escobedo tábornokok folyamodtak, hogy hadparancsnoksági állomásaiktól mentessenek fel. Forradalmi kitérők történtek Colima és Sinaloa államokban. Salnave tábornok a hayti-klérus által excommunicáltott. Az angol kormány vonakodik Salnave ohajtását teljesíteni és követjét visszahívni.

Dunafejedelemségek. A francia kormány minden figyelmét a romániai mozgalomra irányozta. Ezen aggodalom még fokozódik azon hang és

magatartás által, melyet a román kormány a külföldi diplomatiával szemben követ, mert nyilván mutatja, hogy Oroszország egyetértésével működik a keleti kérdés lángalobbanásán. A bukaresti kormány, hogy a látszatot megővja, következő diplomatiái közleményt intézte Párisba: „A hatalmak felszólalásának ügyállása az állítólagos fölkelési bandák miatt következő: Ali pasa, ámbár maga is pártfogására vette a Langiewicz által Bulgáriában alakítandó lengyel legiót, a román kormányhoz fordult és azt vette föl ellenében, hogy gonosztevők (malfaiteurs) gyülekeznek össze Romániában, hogy a török területet megtámadják. Reméli, hogy a román kormány minden eszközt meg fog ragadni, hogy ilyenül merényleteket megakadályozzon. A román külügyminiszter erre szótól-szóra következőleg válaszolt: „A magas Porta eme sürgönyére

válaszolva, sietek a fejedelem kormányának nevében kijelenteni, hogy a Portának Romániára vonatkozó információi nem alaposak. Romániának érdekében áll, hogy az ily mozgalmat erőlyes vigyázati rendszabályok által megakadályozza, a minthogy el is fojt itthon minden kísérletet, mely idegen terület rovására történne. E kötelméhez nem leend hittelven Románia, valamint eddig sem vala az.”

E határozott kijelentés daczára a Porta mégis a hatalmakhoz fordult, s ezek egyenként, és nem együttesen, a fejedelem kormányához előterjesztéseket intéztek. Ezekre Bukarestből új határozott kijelentéseket tettek, melyek az efféle csapatoknak vagy elemeknek román földön való létezését kerek tagadják. Tekintve az országban uralkodó teljes nyugalmat, itt mindinkább megerősöbül azon nézet, hogy a Porta csak azért tevő ama lépést,

hogy a lengyel legiónak Langiewicz alatt Bolgárországban való alakításáról a figyelmet elfordítsa. Bukarestből írják a bécsi „Presse”-nek, hogy ott összeznak néhány nap óta minden lakható házat és használható istállót, megvizsgálván, mennyi katonát szállásolhatni el azokban s mennyi lovat helyezhetni el ezekben. A „Trompette Carpaczilor” interpellálja e miatt a kormányt, s azon észrevett teszi: hogy ilyen összeírások a fejedelemségek megszállását megelőzőleg voltak szokásban eddig; s kérdezi végül, vajjon várható-e s mikor a közlebbi occupatio?

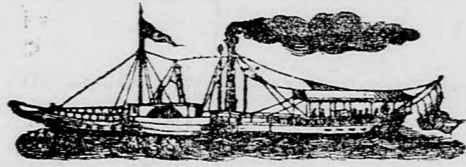
Kiadó-tulajdonos és felelős szerkesztő:
ZOVÁNYI J. MIHÁLY.

T Ö Z S D E.

Pesti áru- és értéktőzsde február 25-én.			Magyar értékpapírok árkelete.			Bécsi börze február 23-én.			Részvények.			Elsőségi kötvények.	
Gabna-árak.			Pesti keresked. bank			Államadósság.			Nemzeti bank			1862. Erzsébet vasut	
Suly- fontokb.	Ára mérőnkint		Adva	Tartva		Adva	Tartva	Adva	Tartva	Adva	Tartva	Adva	Tartva
Buza búsági	83-85	6.25-6.45	640.	645.	5% osztr. értéki	55.15	55.25	717.-	719.-	1862. államvasut	119.	119.50	
" tiszai	86-88	7.05-7.15	200.	203.	" adómentes	59.05	59.80	194.70	194.90	Déli vasut	98.80	99.20	
" pesti	83-85	6.25-6.45	224.	228.	" nemzeti kölcsön	66.40	66.60	78.50	79.-	Északi vasut	91.75	92.25	
Kétszeres	86-88	7.05-7.15	78.	79.	" metalliques	58.80	59.-	624.-	626.-	Cseh nyugoti vasut	89.-	89.25	
Rozs	83-85	6.25-6.45	1450.	—	1860 ki sorsjegy	83.75	84.25	97.75	98.-	Anglo-osztr. bank	—	—	
Árpa serfőzésre	86-88	7.05-7.15	432.	435.	Magyar földteherm. kötvény	70.-	71.50	183.	184.-	Ausztriai földhitelintézet	94.25	94.75	
" etetésre	83-85	6.25-6.45	1285.	1300.	Hánáti	70.25	70.75	1772	1777	Északi vasut	—	—	
Zab	86-88	7.05-7.15	1980.	2000.	Horvát	70.-	71.-	260.70	269.20	Államvasut	80.-	80.25	
Kukorica búsági	—	—	820.	825.	Erdélyi	66.-	66.50	177.50	177.70	Lemberg-csernov. vasut	81.50	82.-	
" uj	—	—	444.	446.	Sorsjegyek.			144.35	144.75	Erdélyi vasut	94.-	95.-	
Bab	78-80	4.65-4.75	880.	885.	Hitelintézeti	100	100	209.75	210.75	Magyar észak vasut	—	—	
Köles	68-70	2.85-3.10	560.	570.	Dunagőzhajózási	132.75	133.25	179.25	179.75	Lemberg-csernov. vasut	—	—	
Ropce	63-70	2.60-2.80	—	—	Budai	93.25	93.75	150.75	151.25	Cseh nyug. vasut	—	—	
Záloglevelek.	45-47	1.80-1.85	—	—	Eszterházy hg.	26.50	27.50	140.50	141.-	Dél-ész. ném. öszszeköt. vasut	97.-	97.25	
Nemz. bank kisors. ezüst	—	—	605.	608.	Salm	31.50	32.-	147.-	147.-	Tiszai vasut	116.55	116.80	
" o. é.	—	—	215.	217.	Pálffy	25.75	26.25	81.-	83.-	Párizsi váltó	46.40	46.59	
Magyar földhitelintézeti	—	—	657.	660.	Clarv	27.50	28.50	140.75	141.-	Ca. arany	5.54	5.55-	
Ausztriai	—	—	245.	250.	St. Genois	24.25	24.75	492.-	494.-	Napoleon'dor	9.36	9.37-	
	—	—	240.	245.	Windischgrätz	17.50	18.50	375.-	385.-	Egyleti tallér	1.75%	1.72-	
	—	—	80.	80.	Waldstein	21.-	22.-			Ezüst	114.75	115.-	
	—	—	478.	480.	Keglevich	15.-	15.50						
	—	—	390.	400.									
	—	—	382.	387.									
	—	—	68.	70.									
	—	—	91.1/2	92.									
	—	—	96.1/2	97.									

H I R D E T É S E K.

Első cs. kir. szabadal.

dunagőzhajózási társaság.

Az utazó-gőzhajók M E N E T R E N D E

február 17-től kezdve a további intézkedésig:

A D u n á n :

L e f e l é :

Győrből Pestre: naponkint 7 órakor reggel.

Pestről Mohács, Ujvidék és Zimonyba: hétfőn, szerdán és szombaton 7 órakor reggel.

Mohácsról Ujvidék és Zimonyba: kedden, csütörtökön és vasárnapon 6 ór. regg.

Ujvidékről Zimonyba: szerdán, pénteken, hétfőn 7 órakor reggel.

Pestről Orsovára és a Dunafejedelemségekbe: (hajóvaltoztatással Orsovánál) szerdán 7 órakor reggel.

Mohácsról Orsovára és a Dunafejedelemségekbe; (hajóvaltoztatással Orsovánál) csütörtökön 6 órakor reggel.

Ujvidékről Orsovára és a Dunafejedelemségekbe: (hajóvaltoztatással Orsovánál) pénteken 7 órakor reggel.

Zimonyból Orsovára és a Dunafejedelemségekbe: (hajóvaltoztatással Orsovánál) pénteken délb.

Orsováról Galaczra: vasárnap délb.

F ö l f e l é :

Pestről Győrbe: naponkint 7 órakor reggel.

Mohácsról Pestre: kedden, csütörtökön, szombaton 4 órakor reggel.

Ujvidékről Mohácsra és Pestre: hétfőn, szerdán, pénteken 8 órakor délelött.

A mohács-pesti vasutvonatai az utazógőzhajók meneteivel Mohácsra és vissza közvetlen összeköttetésben állanak.

Zimonyból Ujvidék, Mohács Pestre: hétfőn, szerdán, pénteken 3 órakor reggel.

Orsováról Zimony, Ujvidék, Mohács Pestre: szombaton délb.

Galaczról Orsovára és tovább Pestig (hajóvaltoztatással Orsovánál) kedden reggel.

A S z á v á n :

L e f e l é :

Sissekről Zimonyba: kedden reggel.

F ö l f e l é :

Zimonyból Sissekre: pénteken délb.

A szerb határvonal hosszában :

L e f e l é :

Breskáról Schabatz és Belgrádba minden szombaton.

Schabatzról Belgrádba: hétfőn, szerdán és szombaton.

Belgrádból Gradistébe, Baziasch érintésével: vasárnap, kedden és pénteken az első zimonyi helyigözös megérkezése után.

Belgrádból Orsovára: minden kedden reggel (hasonlóképen Baziasch érintésével).

F ö l f e l é :

Orsováról Belgrádba Gradistében meghálva: minden szerdán délelött 10 órakor.

Gradistéből Belgrádba, Baziasch érintésével: hétfőn, csütörtökön és szombaton.

Belgrádból Schabatzra: vasárnap, kedden, csütörtökön az első zimonyi helyigözös megérkezése után.

Belgrádból Breskára: minden pénteken az első zimonyi helyigözös megérkezése után.

Az utazógőzhajók megérkezése Pestre:

Győrből: naponkint délután.

Mohács, Ujvidék, Zimonyból: kedden, csütörtökön, szombaton délután.

Orsováról és a Dunafejedelemségek: kedden délután.

Pesten, február 15-kén 1868.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság

magyarországi üzlet-igazgatósága.

II. ÉV
egész évre 20
Belgatási
5 kr., helygdi
A
4-basá

„FÜG
kö

Február—
Február—
Február—

„Az eg
formát a
panaszát to
S ezen
hogy logik
mondja a sz
a lapsus ki
„Hát a
hatalom?”
A néptö
papjai, püsp
ur, s fellobb
nekünk az e
„pöröljü
pitójava
séné „miér
Lapoktól.”
Ily den
hatással leh
szánandó m
Tehát h
egyházi hata
jambor hitbe
Sohasem
házi állomás
lasztást indi
nál, mi a ka
a lelkészek
egyházi vég
tekintetbe v
ez, ellenkez
mányaival?
ténység első
De ugy
lasztás elmé
kép követke
és küldetés is
fogna szárm
ezen válasz
lenne, pedi
részben se
se existentia
jogigényében
csupán és eg
zében lesz i
szervezeténe
Megvallj
sem historik

Jósika Lajo
kath. státu

Nem az elv
kik ily eszmék
politikai életet
lázakat idézhet
példákra, hol b
lelkésedést hi
gondatlan megf
czélon túlesapo
okozott; azt an
kik a szükség p
hívták, maga id
ták, hogy ez ne
melyet a lejtőne
feltartani nem.
egyház hívei ös
találja oltalmát.
szerint anyaszer
engedje, hol ne
ingatat közömb
szait, hanem eg